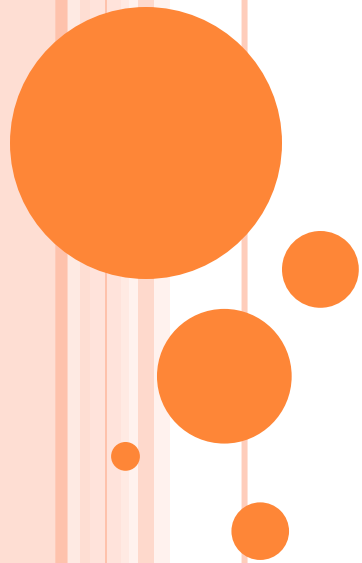

**TEMA 1: DEFINIȚIA, SISTEMATIZAREA,
IMPORTANȚA ȘI ROLUL ANATOMIEI ANIMALELOR
DOMESTICE CA ȘTIINȚĂ**

PLANUL:

- 1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice.**
- 1. Aspecte din istoria anatomiei animalelor domestice**
- 1. Noțiunile de celulă, țesut, organ, aparat, sistem**
- 1. Nomenclatura anatomică veterinară**
- 1. Segmentele și regiunile corpului**

BIBLIOGRAFIE

- 1.Ciuclea A. Anatomia comparată și topografică. Capitolul „Capul și gâtul”, Chișinău, 2013**
- 2.Ciuclea A. Anatomia comparată și topografică. Capitolul „Trunchiul”, Chișinău,2013**
- 3.Coțofan V., Palicica R. și alții. Anatomia animalelor domestice. Vol.1, Timișoara, 1999**
- 4.Damian A. și alții. Anatomie comparată Sistemul de susținere și mișcare.Editura Academicpres Cluj-Napoca,2001**
- 5.Paștea E., Coțofan V. și alții. Anatomia comparată a animalelor domestice.Vol.1, București,1985**
- 6.Spătaru Mihaela-Claudia Anatomia comparată a animalelor.Iași,2009**
- 7.Акаевский А.И. и др. Анатомия домашних животных. Москва,1984**
- 8.Акаевский А.И. и др. Анатомя домашних животных. Москва,2005**
- 9.Осипов И.П. Атлас анатомии домашних животных. Москва,1972**
- [10.http://www.vsavm.by/](http://www.vsavm.by/) - «Витебская орденa «Знак Почета» государственная академия ветеринарной медицины»**

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Anatomia - știința medico-biologică care studiază forma, structura și raporturile care se stabilesc între diversele componente ale organismului animal sau uman la nivel macroscopic.

Termenul de anatomie – grecesc “anatemno” înseamnă “prin tăiere”, în scopul de a cunoaște structura organismului animal (cadavrului), utilizându-se principala metodă de studiu – disecția.

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Anatomia contemporană:

anatomie interpretativă, folosind ca metodă de studiu observația, palparea, disecția, desenul și modelul experimental, radiografia, precum și metoda injectărilor cu substanțe de contrast (soluție de cretă sau gips).

Studiul anatomiei este sistematizat în două părți:

Anatomia descriptivă (sistematică)
Anatomia topografică

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

În cadrul anatomiei

descriptive :

Aparatul de susținere și mișcare :

- Osteologia
- Artrologia
- Miologia

Splanchnologia :

- Aparatul digestiv
- Aparatul respirator
- Aparatul urinar și genital

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Angiologi

a

Sistemul nervos, glandele cu secreție internă și analizatorii

Anatomia topografică - studiază pe regiuni corporale întregul complex anatomic de formațiuni, raporturile și topografia organelor, precum și succesiunea planurilor anatomice de la nivelul pielii, până în profunzime, la nivelul osului.

Un ajutor prețios în cunoașterea anatomiei descriptive a individului matur, fie la om sau animal, îl oferă studiul:

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Ontogeneza (ontos - individ; genesis - creație) - reprezintă dezvoltarea individuală a organismului din momentul fecundării ovulului până la moarte, la care se descriu două perioade:

perioada prenatală (intrauterină)

perioada postnatală (extrauterină)

Păsări : dezvoltarea în ou

perioada posteclozională

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Filogeneza - studiază evoluția strămoșilor speciilor actuale de-a lungul erelor geologice.

Paleontologia - știința care se ocupă cu studiul complex al organismelor fosile animale sau vegetale, descoperite în sedimentele scoarței terestre.

Morfologia (cuv. grecesc morpha - formă, logos - știință) - studiază forma și structura organelor fiind o ramură a biologiei.

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

Animalele de fermă care constituie studiul anatomiei, aparțin clasei mamifere și clasei păsări.

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

1. Anatomia ca știință, legătura cu alte discipline biologice

2. Aspecte din istoria anatomiei animalelor domestice

Primele noțiuni despre structura corpului animal omul le datează din timpurile străvechi, în care hrana sa consta aproape numai din carnea animalelor vânată.

Prin parcelarea cadavrelor, omul vânător începe să cunoască forma și topografia organelor interne.

Toate aceste cunoștințe au contribuit la acumularea multor date anatomice datorită filozofilor materialişti greci din antichitate:

Medicul și filosoful Alcmeon, care a trăit în jurul anului 520 î.e.n. în Croton, oraș din sudul Italiei antice, populat de greci. Este primul anatomist al antichității, de aceea unii îl consideră întemeietorul anatomiei comparative.

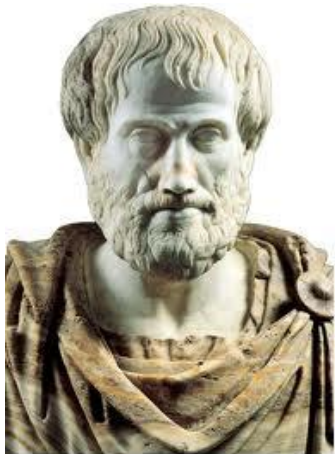
2. Aspecte din istoria anatomiei animalelor domestice

Democrit (460-370 î.e.n.) face prima clasificare a animalelor, împărțindu-le în animale nevertebrate și vertebrate

Hipokrat (aproximativ a. **460** î.Hr., insula Cos — **377** î.Hr.) — medic al Greciei antice, considerat părintele medicinei, cercetător al naturii, filosof, reformator al medicinei antice.

Lui Hipokrat i se atribuie textul Codului Etic al medicilor Greciei antice («Jurământul lui Hipokrat»), care a devenit baza responsabilităților pentru medicii din multe țări. A scris peste 70 de lucrări.

Aristotel (384-322 î.Hr.) Stagira, peninsula Chalcidica. Filosof, învățătorul lui Alexandru Macedon.

Din cele peste 150 de lucrări, s-au păstrat 47. Tratatele în domeniul biologiei: “Istoria animalelor”, “Despre părțile animalelor”, “Despre deplasarea animalelor”.

2. Aspecte din istoria anatomiei animalelor domestice

În epoca Renașterii (sec. XV-XVI) :

Leonardo da Vinci (1452 – 1519)

Leonardo da Vinci (1452-1519) este considerat întemeietorul anatomiei artistice.

Claude Bourgelat (1712 – 1779).

Claude Bourgelat (1712-1779) fondatorul primei Școli veterinare din lume, la Lyon în 1762.

2. Aspecte din istoria anatomiei animalelor domestice

Odată cu înființarea învățământului veterinar în Franța, Anglia, Austria și Germania, anatomia se desprinde ca o disciplină aparte.

La Paris 1955 a avut loc congresul internațional de anatomie, la care anatomicii veterinari au decis să formeze o asociație internațională, după care a fost fondată Asociația mondială a anatomicilor veterinari.

3. Noțiunile de celulă, țesut, organ, aparat, sistem

Celula(de la latin. **cella - cameră**, compartiment) unitatea morfofuncțională a individului, având proprietatea de creștere, dezvoltare și autoreproducere.

Pentru prima dată în anul 1839 savanții germani Schleiden și Shann au postulat Teoria celulară.

Asocierea celulelor cu aceeași origine embrionară, metabolism și funcție sau grup de funcții formează un țesut.

Țesuturile se pot clasifica în:

- > epiteliale
- > musculare
- > conjunctive
- > nervos
- > sanguin

3. Noțiunile de celulă, țesut, organ, aparat, sistem

Un anumit tip de țesut nu funcționează izolat ci în legătură cu alte tipuri, realizând astfel organe, aparate și sisteme.

Organul este o grupare de țesuturi care funcționează împreună și îndeplinesc un anumit rol în organism.

Sistemul – reprezintă un complex de organe cu aceleași funcții și origine comună; ex: sistemul nervos.

Aparatul – reprezintă un complex de organe care deși au structură și origini diferite, contribuie la îndeplinirea aceleiași funcții a organismului (digestiv, respirator, locomotor).

4. Nomenclatura anatomică veterinară

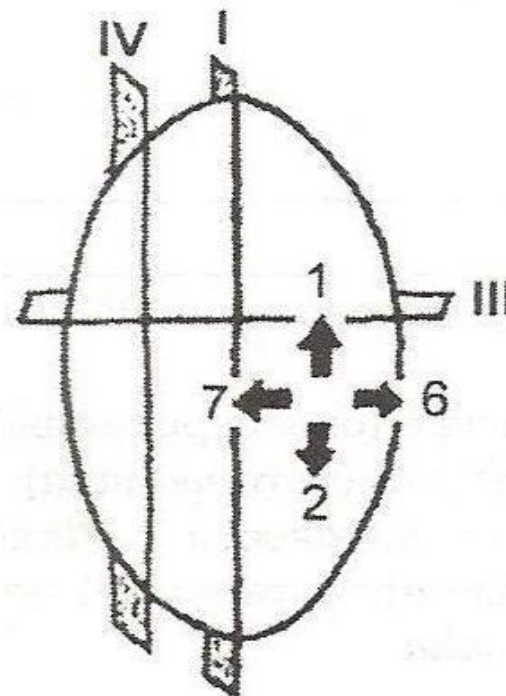
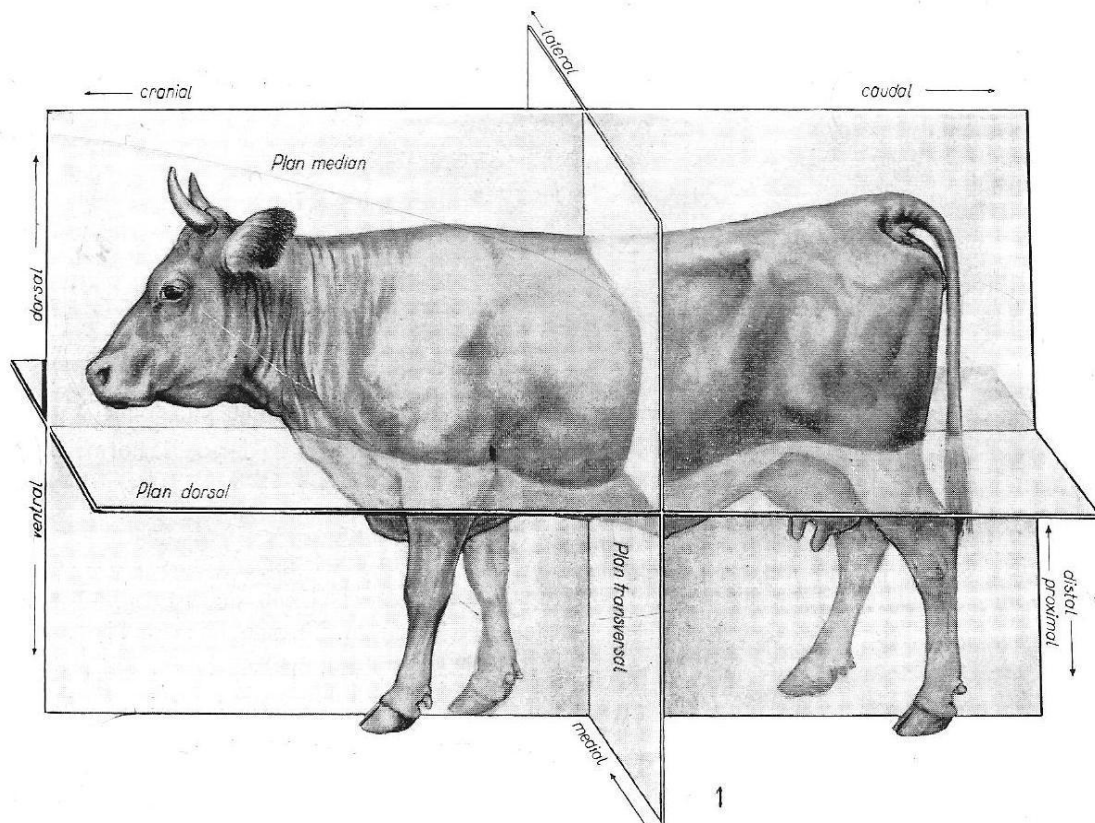
Terminologia folosită în anatomia veterinară a fost preluată din anatomia omului.

Prima nomenclatură veterinară internațională, cunoscută sub denumirea de “Nomina Anatomica Veterinaria” (N.A.V.), folosește limba latină și a apărut la Hanovra (1963) ca apoi la Viena (1973) să sufere ultima revizie .

Folosirea terminologiei în cazul anatomiei veterinare ține seama, de poziția patrupedă a animalelor.

4. Nomenclatura anatomică veterinară

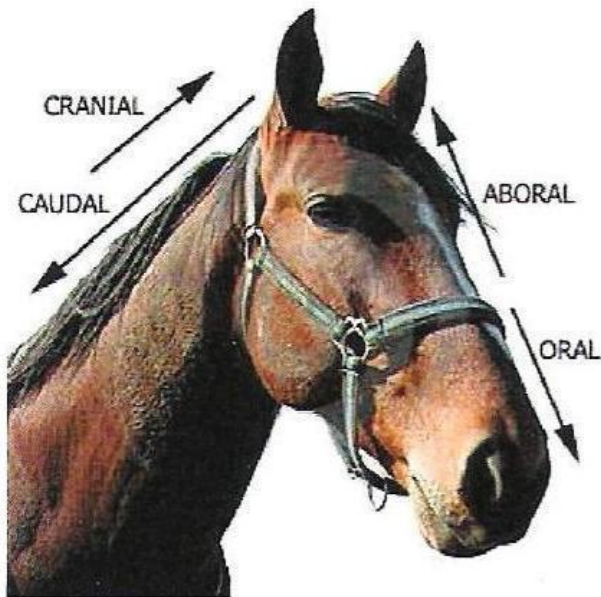
Planurile convenționale folosite pentru orientarea în corp.

Aceste planuri ulterior dau naștere la o serie de termeni care indică poziția și direcția diverselor componente ale organismului.

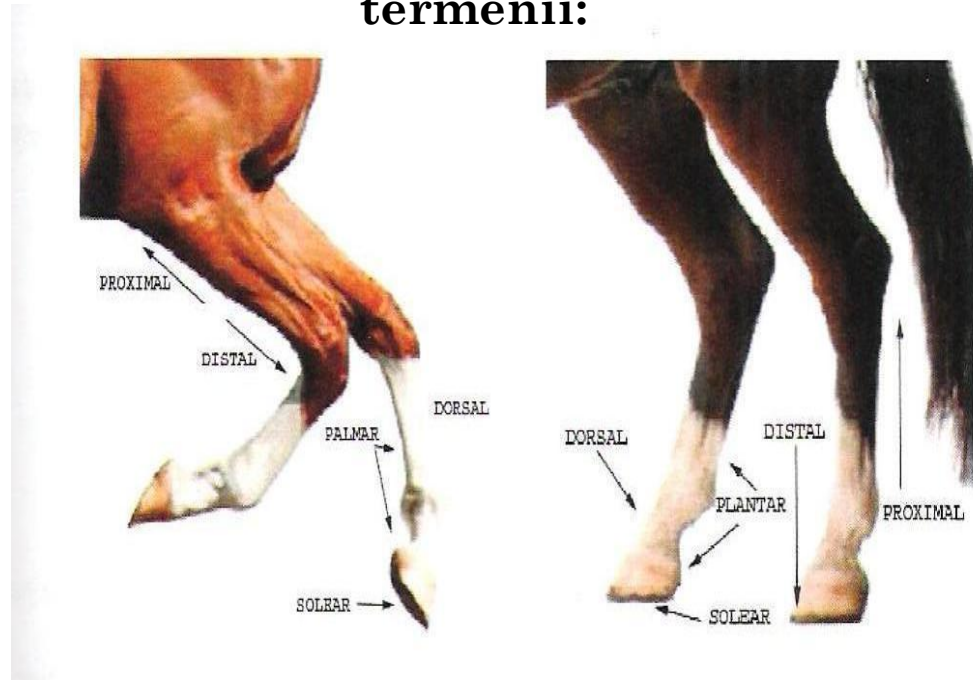

4. Nomenclatura anatomică veterinară

La nivelul capului se utilizează termenii:

La membre se utilizează termenii:

5. Segmentele și regiunile corpului

Corpul unui animal cuprinde următoarele segmente: capul, gâtul, trunchiul și membrele.

Întreaga suprafață a corpului poate fi împărțită în regiuni.

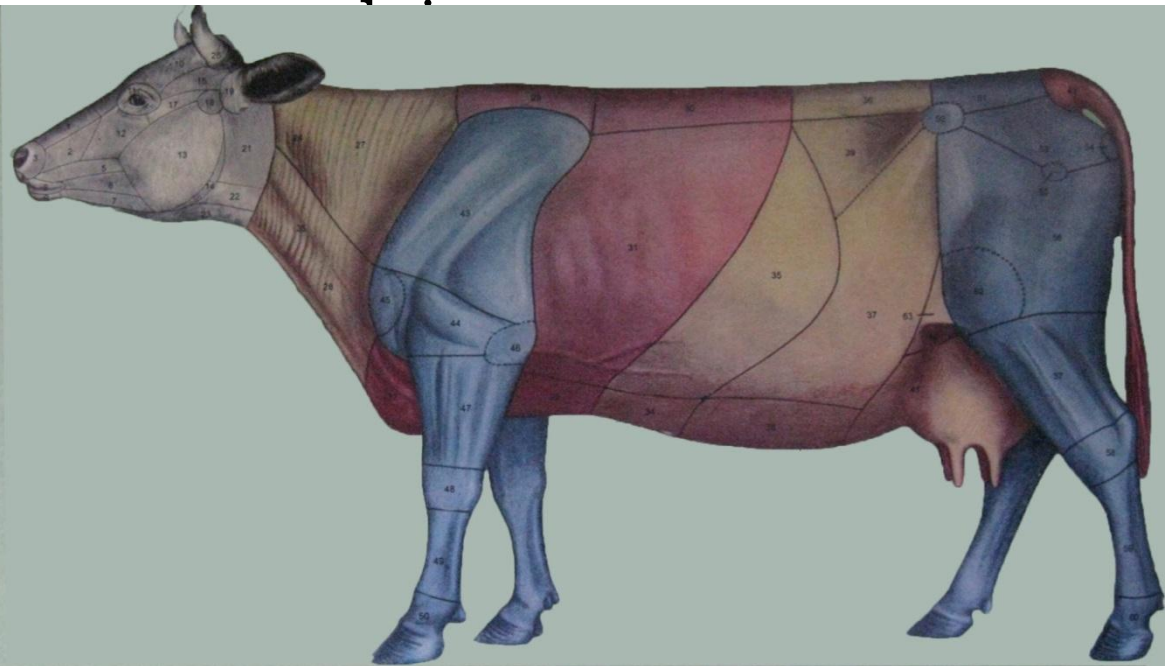
Delimitarea regiunilor se face cu ajutorul unor puncte de reper, care pot fi naturale, reprezentate prin depresiuni sau proeminențe pe suprafața corpului, sau pot fi convenționale – sub formă de linii, care unesc două repere naturale.

5. Segmentele și regiunile

1. *dorsum nasi (r. dorsalis nasi)* - спинка носа
2. *r. lateralis nasi* - боковая носовая область
3. *r. narium* - область ноздрей
4. *planum nasolabiale* - носогубное зеркало
5. - 7. *bucca* - щечная область
5. *subregio maxillaris* - верхнечелюстной участок
6. *subregio molaris* - зубной участок
7. *subregio mandibularis* - нижнечелюстной участок
8. *r. oralis* - область губ
9. *mentum* - подбородок
10. *frons (r. frontalis)* - лобная область
11. *r. orbitalis* - область глазницы
12. *r. infraorbitalis* - подглазничная область
13. *r. masseterica* - область жевательного м.
14. *margo mandibulae* - край нижней челюсти
15. *r. temporalis* - височная область
16. *r. parietalis* - теменная область
17. *subregio zygomatica* - скуловая область
18. *subregio articuli mandibulae* - область челюстного сустава

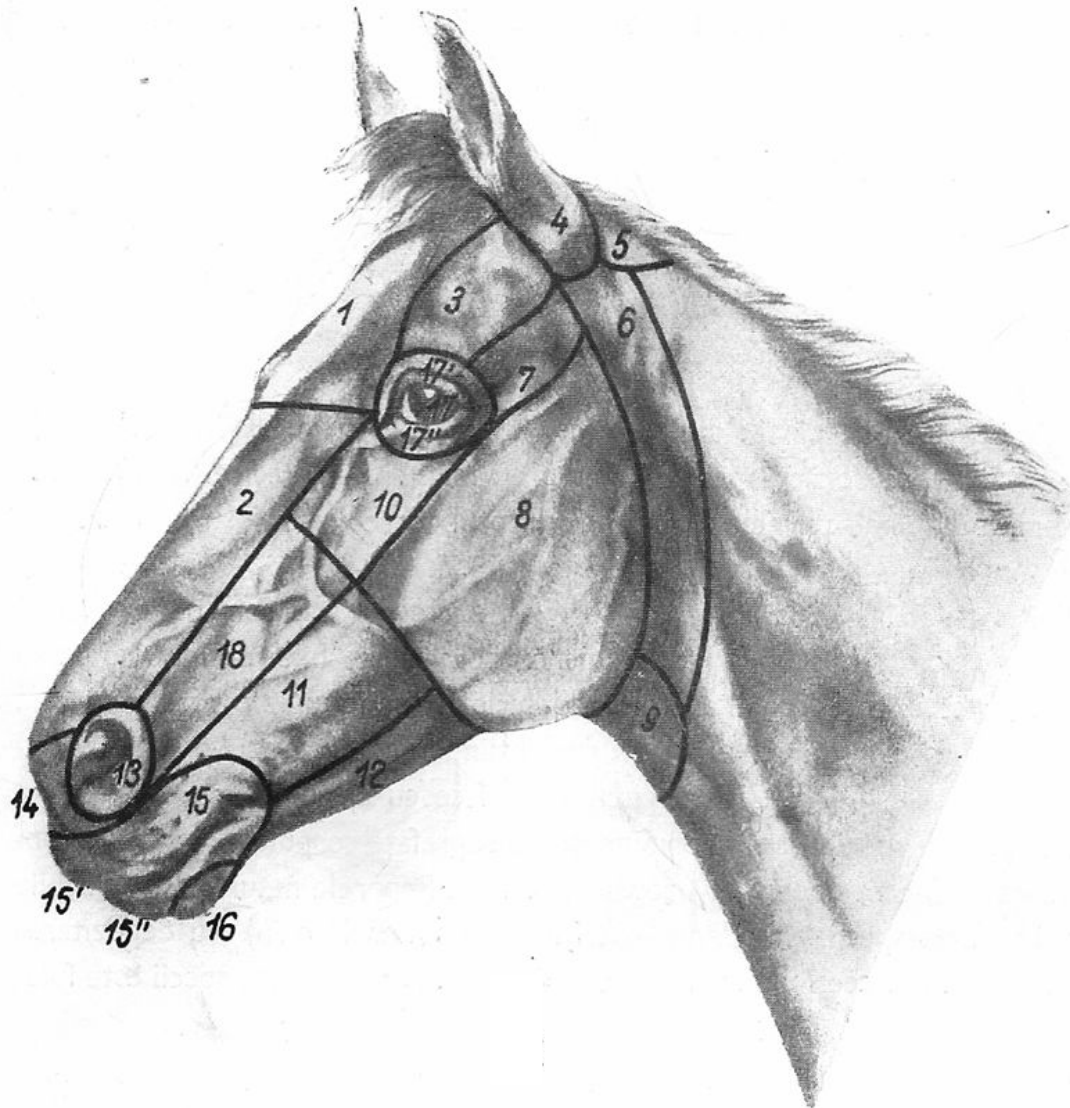
19. *r. auricularis* - ушная область
20. *auricula* - ушная раковина
21. *r. parotidica* - околоушная область
22. *r. laryngica* - гортанная область
23. *palear (plica colli ventralis)* - подгрудок
24. *ala atlantis* - крыло атланта
25. *fossa jugularis* - яремный жолоб
26. *comu* - рог
27. *collum (cervix)* - шея
27. *r. colli dorsalis (nucha)* - выйная область
28. *r. colli ventralis (jugulum)* - нижняя шейная область
- 29., 30., 31., 32., 33. *thorax* - грудная клетка
29. *r. interscapularis (r. cucullaris)* - холка
30. *dorsum* - спина
31. *r. costalis* - боковая грудная область
32. *r. praesternalis* - предгрудинная область
33. *r. sternalis* - грудинная область
- 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41. *abdomen* - поясничнобрюшной отдел туловища
- 34., 35., 37., 38., 39., 40., 41. *venter* - брюхо
- 34., 35. *epigastrium* - эпигастрий (передний брюшной отдел)
34. *r. xiphoides* - область мечевидного хряща
35. *r. hypochondriaca (pars costalis parientisabdominis)* - подреберье
36. *r. lumbalis (lumbus)* - поясница

- 37., 38., 39. *mesogastrium* - мезогастриум (средний брюшной отдел)
- 37., 39. *r. ilica* - подвздошная область
38. *r. umbilicalis* - пупочная область
39. *fossa paralumbalis* - голодная ямка
- 40., 41. *hypogastrium* - гипогастриум (задний брюшной отдел)
40. *r. inguinalis* - паховая область
41. *r. pubica* - лонная область
42. *cauda* - хвост
- 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50. *extremitas thoracica* - грудная конечность
43. *r. scapularis* - область лопатки
44. *r. brachialis (brachium)* - плечо
45. *subregio articuli scapulo humeralis* - плечевой сустав
46. *subitus* - локтевой сустав
47. *antebrachium* - предплечье
48. *carpus* - запястье

49. *metacarpus* - пясть
50. *digiti* - пальцы
- 51., 60. *pelvis et extremitas pelvina* - тазовая конечность
- 51., 52., 53., 54. *pelvis* - тазовый пояс
51. *r. sacralis* - крестец
52. *tuber coxae* - маклок
53. *r. glutea* - ягодичная область
54. *tuber ischiadicum* - седалищный бугор
55. *subregio trochanterica* - область тазобедренного сустава
56. *r. femoralis* - область бедра
57. *crus* - голень
58. *tarsus* - заплюсна (скакательный сустав)
59. *metatarsus* - плюсна
60. *digiti* - пальцы
61. *palear (plica ventralis colli)* - вентральная складка шеи
62. *genu* - коленный сустав
63. *plica paragenualis* - надколенная складка

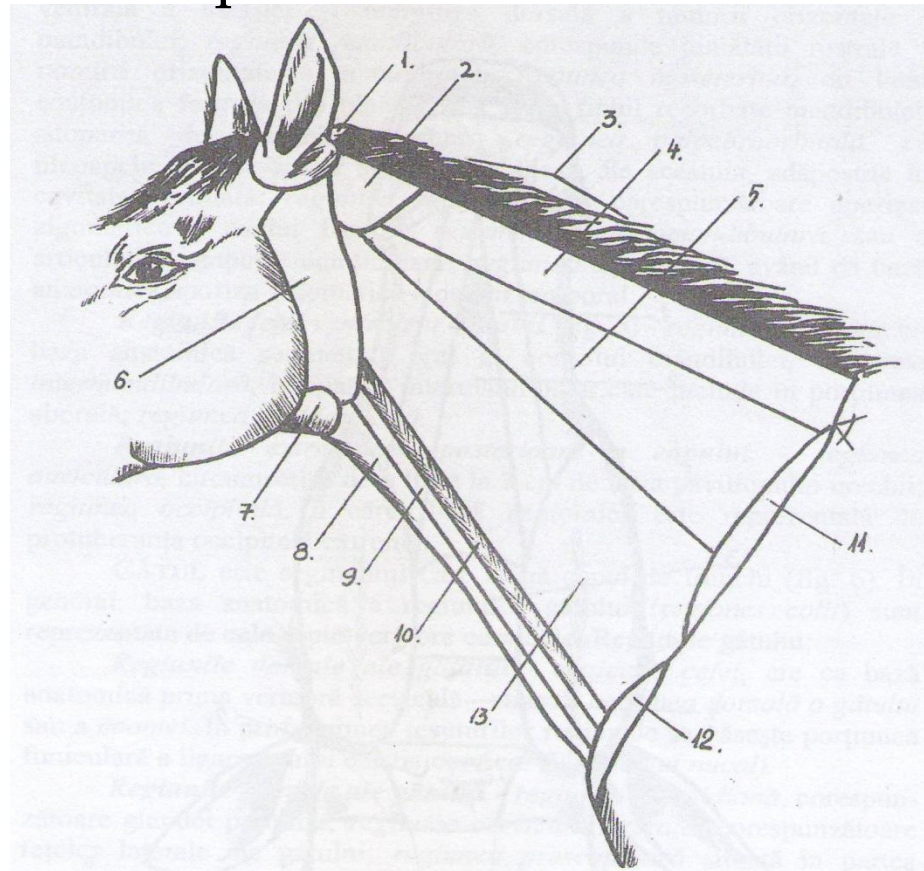
5. Segmentele și regiunile corpului

Delimitarea regiunilor la cap. 1 — Reg. *frontalis*; 2— Reg. *nasalis*; 3 — Reg. *temporalis*; 4—Reg. *auricularis*; 5— Reg. *nuchalis*; 6 — Reg. *parotidea*; 7—Reg. *zygomatice*; 8 — Reg. *masseterica*; 9 — Reg. *laryngea*; 10—Reg. *infraorbitalis*; 11 — Reg. *buccalis*; 12 — Reg. *mandibularis*; 13 — Reg. *naris*; 14—Apex nasi; 15—Reg. *oris*; 15' — Reg. *labialis maxillaris*; 15''—Reg. *labialis mandibularis*; 16 — Reg. *mentalis*; 17 — Reg. *orbitalis*; 17'—Reg. *palpebralis superior* 17''—Reg. *palpebralis inferior* 18 — Reg. *maxillaris*.

5.Segmentele și regiunile corpului

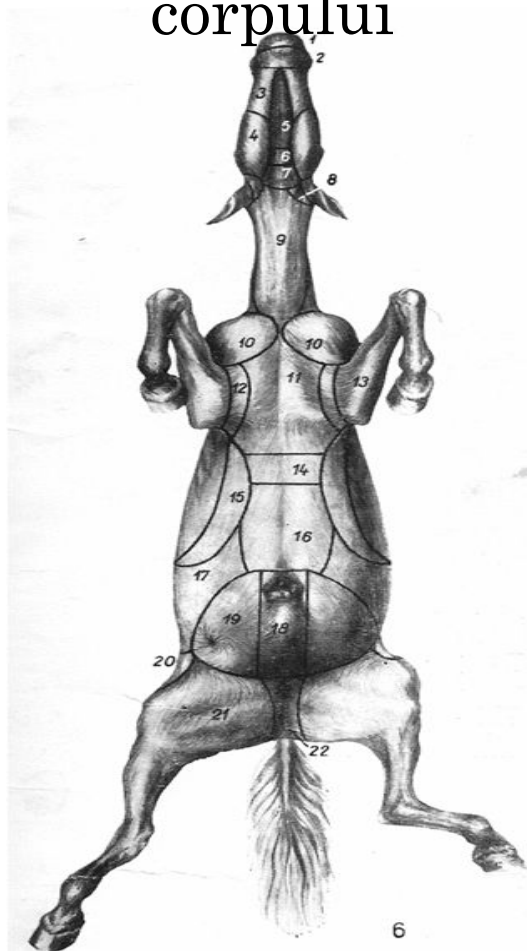

Regiunile dorsale, laterale și ventrale ale gâtului, la cal

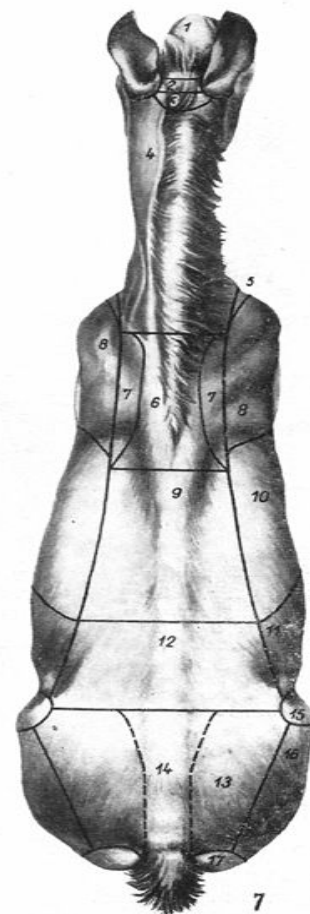
- 1.regiunea cefei; 2.regiunea atloidiană, 3.regiunea coamei;
- 4.regiunea dorsolaterală a gâtului; 5.regiunea mijlocie a gâtului;
- 6.regiunea parotidiană; 7.regiunea laringiană; 8.regiunea traheală;
- 9.regiunea sternocefalică (mușchiul sternomandibular); 10.jgeabul sau șanțul jugular; 11.regiunea prescapulară; 12.regiunea prepectorală;
- 13.regiunea cervicală ventrală (mușchiul brahiocefalic)

5. Segmentele și regiunile corpului

Delimitarea regiunilor la cal (fața ventrală) : 1 — Reg. labialis mandibularis ; 2 — Reg. mentalis ; 3 — Reg. mandibularis ; 4 — Reg. masseterica ; 5 — Reg. intermandibularis ; 6 — Reg. subhyoidea ; 7 — Reg. laryngea ; 8 — Reg. aratidea ; 9 — Reg. colli ventralis ; 10 — Reg. praesternalis ; 11 — Reg. sternalis ; 12 — Reg. axillaris ; 13 — Reg. anteorachii ; 14 — Reg. xiphoidea ; 15 — Reg. hypochondriaca ; 16 — Reg. umbilicalis ; 17 — Reg. abdominalis lateralis ; 18 — Reg. praepuialis ; 19 — Reg. inguinalis ; 20 — Reg. ilicae genus ; 21 — Reg. femoris medialis ; 22 — Reg. perinealis.

Delimitarea regiunilor la cal (fața dorsală). 1 — Caput ; 2 — Reg. occipitalis ; 3 — Reg. nuchalis ; 4 — Margo colli dorsalis ; 5 — Reg. praescapularis ; 6 — Reg. interscapularis ; 7 — Reg. cartilagini scapulae ; 8 — Reg. scapularis ; 9 — Reg. dorsocostalis ; 10 — Reg. costalis ; 11 — Reg. abdominis lateralis ; 12 — Reg. lumbalis ; 13 — Reg. giutaea ; 14 — Reg. sacralis ; 15 — Reg. tuberis coxae ; 16 — Reg. femoris lateralis ; 17 — Reg. tuberis ischiadici.

5. Segmentele și regiunile corpului

